Assessment of Solution of the Boundary Layer Equations and Approximate Relations for Aeroheating of Axisymmetric Reentry Vehicles

R. Kamali – Moghadam^{1*}, S. Nouri², M. R. Salimi³, M. Sheida⁴ and S. A. Hosseini⁵

1, 3, 4 and 5. Astronautics Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran.

2. Department of Aerospace Engineering, Amirkabir University of Technology

* Sahrak ghods, Tehran, IRAN

rkamali@ari.ac.ir

When a solver is used for analyzing the hypersonic reentry vehicles, high speed and accuracy of the solver results are the basic parameters in the design process. In the present study, the results obtained by solution of laminar boundary layer equations using integral matrix method and approximate method are assessed in aeroheating prediction around hypersonic axisymmetric reentry bodies. The results show that the applied methods have suitable accuracy in aeroheating and high computational speed for reentry vehicle design. Space marching method in numerical simulation of boundary layer equations and applying less grid point in the boundary layer due to use of integral matrix method rather than other methods efficiently decrease computational costs. Also, high robustness of approximate method in the heat flux prediction over the reentry surface makes it useful for design process. Using a special approximate relation for stagnation region improves the aero-thermodynamics results.

Keywords: Non-similar boundary layer equestions, Approximat boundary, Integred matrix method, Aeroheatin, Hypersonic flow

^{1.} Assistant Professor (Correspending Athour)

^{2.} Assistant Professor

^{3.} PhD Candidate

^{4.} PhD Candidate

^{5.} Researcher

لمشاملة على - يروهش علوم وقاوري قضان

ارزیابی حل معادلات لایهمرزی و روابط تقریب مهندسی در گرمایش آیرودینامیکی اجسام متقارن محوری بازگشتی

رامین کمالیمقدم (*، سحر نوری ، محمدرضا سلیمی ، مجتبی شیدا و سیدامیر حسینی ^۵

۱، ۳، ۴ و ۵- پژوهشکده سامانههای فضانوردی، پژوهشگاه فضایی ایران

۲- دانشکدهٔ مهندسی هوافضا، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

*ایران، تهران، شهرک قدس

rkamali@ari.ac.ir

در فرآیند طراحی، هنگامی که از یک حاگر برای تحلیل اجسام بازگشتی ماورای صوت استفاده شود، داشتن سرعت بالای محاسباتی در کنار دقت مناسب نتایج از نکات کلیدی محسوب می شود. در تحقیق حاضر، نتایج حاصل از حل معادلات لا یه مرزی آرام با استفاده از روش ماتریس انتگرالی و استفاده از روابط تقریب مهندسی در تحمین گرمایش آیرودینامیکی حول اجسام ماورای صوت متقارن محوری بازگشتی مورد ارزیابی قرار می گیرد. نتایج نشان می دهند که روش های به کار رفته دارای دقت مناسب در تحلیل گرمایش آیرودینامیکی اجسام متقارن محوری بوده و دارای سرعت بالا در راستای طراحی آیرودینامیکی اجسام بازگشتی هستند. برداشتن گام مکانی در شبیه سازی عددی معادلات لایه مرزی و همچنین استفاده از تعداد نقاط شبکه کمتر در لایه مرزی به دلیل استفاده از روش ماتریس انتگرالی نسبت به سایر روش های عددی، سرعت تحلیل معادلات لایه مرزی را به شدت افزایش می دهد. همچنین انعطاف پذیری بالای روابط تقریب مهندسی در تحمین شار حرارتی روی سطح اجسام بازگشتی، استفاده از آنها را برای طراحی مناسب می می در این ناحیه به مود ترانی روی می می در بازگشتی، استفاده از آنها را برای طراحی مناسب می سازد. استفاده از یک می معادلات لایه مرزی را به شد برای بازگشتی، استفاده از آنها را برای طراحی مناسب می سازد. استفاده از یک در این به مود شار می در این روی سطح اجسام ناحیهٔ سکون نتایج گرمایش آیرودینامیکی روش تقریبی را در این ناحیه به بود می خشد.

واژدهای کلیدی: معادلات لایهمرزی غیرتشابهی، روابط تقریب مهندسی، روش ماتریس انتگرالی، گرمایش آیرودینامیکی، جریان ماورا یصوت، جسم متقارن محوری

علائم و اختصارات				
Pr	عدد پراندتل			
μ	لزجت سيال			
St	عدد استانتون			
Re	عدد رينولدز			
C _f	ضریب اصطکاک			
Ŕ	ضريب بازيافت			
j = 0	جریان دوبعدی			
<i>j</i> = 1	جريان تقارن محوري			

استادیار (نویسنده مخاطب)

۲. استادیار

۳. دانشجوی دکتری

۴. دانشجوی دکتری

۵. پژوهشگر

ρ	چگالی
u	سرعت در راستای جریان
ν	سرعت عمود بر جریان
x	مختصه مماس بر سطح
У	مختصه عمود بر سطح
p	فشار
Н	آنتالپی کل
r	شعاع انحناي سطح

مقدمه

تعیین شار حرارتی روی سطح جسم بهعنوان اطلاعات مورد نیاز برای طراحی سپرهای حرارتی و مواد فداشونده، تخمین تنش برشی روی سطح بهمنظور محاسبهٔ اتلافات نیروی پیشران و طراحی

نازلها و دماغهها همواره اهمیت ویژهای دارد. در رژیم سرعتهای ماورای صوت به دلیل وجود جریان های با سرعت و آنتالپی بالا، استفاده از امکانات آزمایشگاهی محدودیت پیدا می کند. این محدودیت سبب می شود که دینامیک سیالات محاسباتی به عنوان یک ابزار قدرتمند در شبیهسازی و طراحی وسایل پرنده ابرصوتی مورد توجه قرار گیرد. بهمنظور شبیهسازی عددی کامل و دقیق رفتار سیال حول اجسام آیرودینامیکی استفاده از معادلات ناویر – استوکس کامل، ضروری است. اما با وجود پیشرفتهای فراوانی که در زمینهٔ سختافزار کامپیوترها و پردازش موازی صورت گرفته است تمامی متخصصان CFD به خوبی آگاهند که تحلیل عددی مسائل مختلف با استفاده از این سیستم معادلات نیازمند تلاش محاسباتی بسیار بالا بوده و بسیار زمانبر است. از طرفی برای طراح اجسام پرنده، زمان از پارامترهای اساسی محسوب می شود و لذا صرف زمان بالا در طراحی، هزینهبر بوده و مناسب طراحی اولیه نیست. این مسئله سبب شده که روشهای سریع با دقت مناسب در زمینهٔ گرمایش آیرودینامیکی مورد توجه قرار گیرند. در این راستا، سادهسازی معادلات ناویر – استوکس با استفاده از روابط تقریبی گرمایش آيروديناميكي با توجه به نوع مسئلهٔ مورد تحليل تا جائي كه دقت و فیزیک مسئله را تحت تأثیر قرار ندهد امری منطقی و معقول است. معادلات لايهنازک (TLNS)، سهموی (PNS)، لايهٔ شوک لزج (VSL) و لایهمرزی (BL) نمونههایی از معادلات ساده شده ای هستند که از سیستم معادلات ناویر – استوکس کامل بهدست آمده و در تحلیل جریان های ماورای صوت و گرمایش آیرودینامیکی اجسام بازگشتی مورد استفاده قرار می گیرند. معادلات لایهمرزی نیز بهدلیل سرعت محاسباتی و دقت بالا همواره در طراحی اجسام بازگشتی ماوراى صوت مورد توجه محققان بوده است [۵-۱]. با توجه به ماهیت جریان ماورای صوت روی اجسام پرنده، فرضیات معادلات لايهمرزى براى حل جريان ماوراىصوت قابل قبول بوده و نتايج دقیقی بهدست میدهد. تخمین گرمایش آیرودینامیکی به روش تقريبی نيز به دليل سرعت بالای محاسباتی و همچنين انعطاف پذیری خوب آنها در حل شرایط مختلف جریان، از دیرباز مورد بررسی محققان و طراحان پرندههای آیرودینامیک بودهاست [۱۰-۶]. در این راستا با استفاده از فرضیات متفاوت، روابط تقریبی مختلفی ارائه شدهاست که از مهمترین آنها میتوان به فعالیتهای انجام شده توسط زوبی و همکارانش [۱۱] اشاره کرد. در این تحقیق نیز یک روش تقریب مهندسی به منظور حل نرخ گرمایش

آیرودینامیکی در حالت جریان آرام و مغشوش برای هندسههایی با دماغه پخ مورد استفاده قرار گرفتهاست.

در تحقیق حاضر، گرمایش آیرودینامیکی حول اجسام متقارن محوری در جریان ماورای صوت به دو روش حل معادلات لایه مرزی غیرتشابهی با استفاده از روش ماتریس انتگرالی و روابط تقریب مهندسی با فرض جریان آرام و گاز کامل مورد ارزیابی قرار می گیرد. معادلات لايهمرزي و روابط تقريبي بهكاررفته تشريح شده و الگوریتم حل به دو روش به تفصیل بیان می شود. از آنجا که معادلات لايهمرزى براى حالت پايا بيان مىشوند، برداشتن گام مکانی در شبیهسازی عددی آنها، سرعت تحلیل را به شدت افزایش مىدهد. روش ماتريس انتگرالى نيز با فراهمساختن امكان استفاده از تعداد نقاط شبکه کمتر در لایهمرزی به نسبت سایر روشهای عددی همچون روش اختلاف محدود، سرعت حل معادلات فوق را با حفظ دقت بیشتر کرده و استفاده از الگوریتم فوق را برای طراحی مناسب تر می سازد. در تخمین شار حرارتی روی سطح جسم به روش تقریبی نیز از روابط توسعه داده شده توسط زوبی استفاده شدهاست. از آنجاکه روابط تقریبی فوق برای اجسام سرپخ در جریان ماورای صوت حاصل شده، نتایج روی چند هندسهٔ متقارن محوری سرپخ به دو روش تهیه شده و با نتایج تجربی مقایسه شدهاست. انعطاف پذیری بالای روابط تقریب مهندسی در تخمین شار حرارتی روی سطح اجسام بازگشتی، استفاده از آنها را برای طراحی مناسب می سازد. تحقیقات حاضر نشان می دهد که رابطهٔ تقریبی معمول در محاسبات گرمایش آیرودینامیکی برای نواحی سکون اعتبار نداشته و جهت بهدست آوردن نتایج فیزیکی نیاز است از روابط تقریب مهندسی دیگری برای این ناحیه استفاده شود.

معادلات لايهمرزي

تئوری لایهمرزی در سال ۱۹۰۴ توسط پراندل [۱۲] معرفی شد. با استفاده از این تئوری میتوان جریان حول یک جسم در حال پرواز را مدلسازی کرد. این تئوری بر این پایه استوار است که در اعداد رینولدز بالا اثرات مربوط به پخش در مقابل با جابهجایی تضعیف شده و بنابراین جریان خارجی حول یک جسم را میتوان به دو ناحیهٔ غیرلزج (خارج لایهمرزی) و لزج (داخل لایهمرزی) تقسیم کرد. در تحقیق حاضر، حل ناحیهٔ خارج از لایهمرزی توسط یک تحلیلگر جریان غیرلزج (مانند نرمافزار فلوئنت) صورت میگیرد. نتایج حاصل از حل غیرلزج که شامل اندازهٔ سرعت، مقدار فشار و دمای سیال روی سطح هستند در مرحلهٔ بعد جهت تحلیل معادلات لایهمرزی توسط حلگر توسعه داده شده مورد استفاده قرار میگیرد.

$$\frac{\partial}{\partial\eta} \left(\frac{N}{Pr} \frac{\partial g}{\partial\eta} \right) + f \frac{\partial g}{\partial\eta} + \frac{u_e^2}{H_e} \frac{\partial}{\partial\eta} \left(N \left(1 - \frac{1}{Pr} \right) \frac{\partial f}{\partial\eta} \frac{\partial^2 f}{\partial\eta^2} \right) = 2\xi \left(\frac{\partial f}{\partial\eta} \frac{\partial g}{\partial\xi} - \frac{\partial f}{\partial\xi} \frac{\partial g}{\partial\eta} \right)$$
(A)

(۲) که در آن
$$g = \frac{H}{H_e}$$
 ، $N = \frac{\rho\mu}{\rho_e\mu_e}$ هستند. جدول (۲) $g = \frac{H}{H_e}$ ، $N = \frac{\rho\mu}{\rho_e\mu_e}$ شرایط مرزی مرتبط با معادلات ۲ و ۸ را نشان میدهد.

جدول ۲- شرایط مرزی معادلات انتقال یافتهٔ لایهمرزی

روى لبهٔ لايەمرزى	روی سطح		
$f' = \frac{u_e}{u_e} = 1$	f = 0		
	و در صورت وجود دمش یا مکش:		
	$f_w = -\frac{1}{\sqrt{2\xi}} \int_0^{\xi} \frac{\rho_w v_w}{\rho_e u_e \mu_e r_0^j} d\xi$		
$g = \frac{H_e}{H_e} = 1$	$f' = \frac{u(0)}{u_e} = 0$		
	$g = \frac{H(0)}{H_e} = \frac{H_{Wall}}{H_e}$		
	و در صورت ادیاباتیک بودن دیواره:		
	g'=0		

روش ماتریس انتگرالی

اساس کار روش ماتریس انتگرالی بر استفاده از تعدادی چند جملهای است که برای تقریبزدن کمیتهای وابسته در فاصلهٔ بین نقاط شبکه مورد استفاده قرار می گیرند. توابع ذکر شده بهنحوی انتخاب میشوند که شروط پیوستگی کمیتها و مشتقات اول و دوم آنها روی نقاط شبکه برآورده شود. بنابراین، استفاده از این روش امکان تقریبزدن کمیتهای داخل لایهمرزی را با کمترین تراکم شبکه فراهم می سازد. استفاده از تعداد نقاط کم شبکه در ازای حفظ دقت فراهم می سازد. استفاده از تعداد نقاط کم شبکه در ازای حفظ دقت ام میتوان مهمترین امتیاز استفاده از روش انتگرال ماتریسی دانست که سرعت بالای حل معادلات لایه مرزی را موجب می شود. با انتگرال گیری در ξ ثابت و روی دو نقطهٔ متوالی شبکه 1-ز و ز معادلات لایهمرزی به فرم زیر در می آیند [۱]:

$$(\mathrm{N}\mathbf{f}'')_{j-1}^{j} + \int_{j-1}^{j} \mathbf{f} \, \mathbf{f}'' \mathrm{d}\boldsymbol{\eta} + \beta \int_{j-1}^{j} \frac{\rho_{\mathrm{e}}}{\rho} \mathrm{d}\boldsymbol{\eta} - \\ \beta \int_{j-1}^{j} \mathbf{f}'^{2} \, \mathrm{d}\boldsymbol{\eta} = \int_{j-1}^{j} 2 \left(\mathbf{f}' \frac{\partial \mathbf{f}'}{\partial (\ln \xi)} - \mathbf{f}'' \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial (\ln \xi)} \right) \mathrm{d}\boldsymbol{\eta}$$
 (9)

$$\begin{split} & \left(\frac{N}{\Pr}g'\right)_{j-1}^{j} + \frac{u_{e}^{2}}{H_{e}} \left(N\left(1 - \frac{1}{\Pr}\right)f'f''\right)_{j-1}^{j} + \int_{j-1}^{j}fg'd\eta = \\ & \int_{j-1}^{j} 2\left(f'\frac{\partial g}{\partial(\ln\xi)} - g'\frac{\partial f}{\partial(\ln\xi)}\right)d\eta \end{split}$$

با استفاده از روش انتگرال جزء به جزء و بسط سری تیلور میتوان انتگرالهای موجود در عبارات ۹ و ۱۰ را محاسبه کرد. در این صورت شکل گسسته شدهٔ معادلات مومنتم و انرژی بهترتیب مطابق عبارتهای ۱۱ و ۱۲ بهدست میآیند: ارزیابی حل معادلات لایهمرزی و روابط تقریب مهندسی در گرمایش آیرودینامیکی ...

معادلات لایهمرزی آرام در حالت پایا برای هندسههای دوبعدی/ متقارن محوری به فرم زیر نوشته می شوند [۲]:

$$\frac{\partial}{\partial x}(\rho u r^{j}) + \frac{\partial}{\partial y}(\rho v r^{j}) = 0$$
 (1)

$$\rho \mathbf{u} \frac{\partial u}{\partial \mathbf{x}} + \rho \mathbf{v} \frac{\partial u}{\partial \mathbf{y}} = -\frac{\partial P}{\partial \mathbf{x}} + \frac{1}{\mathbf{r}^{j}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{y}} \left(\mu r^{j} \frac{\partial u}{\partial \mathbf{y}} \right) \tag{Y}$$

$$\frac{\partial p}{\partial y} = 0 \tag{(7)}$$

$$\rho u \frac{\partial H}{\partial x} + \rho v \frac{\partial H}{\partial y} = \frac{1}{r^{j}} \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\mu}{p_{r}} r^{j} \frac{\partial H}{\partial y} \right) + \frac{1}{r^{j}} \frac{\partial}{\partial y} \left(\mu \left(1 - \frac{1}{p_{r}} \right) r^{j} \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{u^{2}}{2} \right) \right)$$
(*)

j = 1 دو بعدی و در ازای j = 0 دو بعدی و در ازای j = i معادلات فوق در ازای j = i دو بعدی و در ازای معادلات متقارن محوری هستند. جدول (۱) شرایط مرزی مربوط به معادلات ۱ تا ۴ را نشان می دهد، با توجه در این جدول مشخص است که می توان اثرات دمش و مکش روی سطح را وارد محاسبات کرد. همچنین، سطح می تواند دما ثابت یا آدیاباتیک در نظر گرفته شود.

جدول ۱- شرایط مرزی معادلات لایهمرزی

روى لبة لايەمرزى	روی سطح		
$u \rightarrow u_e$	u = 0 v = 0		
$H = H_e$	$H = H_W \sqcup \frac{dH}{dn}\Big _W = 0$		

جهت سادگی حل معادلات ۱-۴ مختصات جدیدی که در آن وابستگی معادلات در راستای جریان بسیار کمتر از جهت عمود است، تعریف شده و معادلات غیرتشابهی حاصل میشوند. لذا میتوان با استفاده از تبدیلهای موجود معادلات مشتق جزئی ۱-۴ را تبدیل به معادلات دیفرانسیلی معمولی کرد. یکی از پرکاربردترین توابع انتقال موجود روابط لوی- لیز (Levy-Lees) هستند که بهصورت زیر تعریف میشوند [۱]:

$$\xi(x) = \int_0^x \rho_e \mu_e u_e r_b^{2j} dx \tag{(a)}$$

$$\eta(x, y) = u_e (2\xi)^{-1/2} \int_0^y \rho r^j \, dy$$
 (8)

که در آنها اندیس e نشاندهندهٔ شرایط روی لبهٔ لایهمرزی است. با فرض نازک بودن لایهمرزی در مقایسه با ابعاد مسئله میتوان r را ثابت فرض کرد و معادلات مومنتم و انرژی انتقال یافته را به فرم زیر نوشت [1]:

$$\frac{\partial}{\partial\eta} \left(N \frac{\partial^2 f}{\partial\eta^2} \right) + f \frac{\partial^2 f}{\partial\eta^2} + 2 \frac{\xi}{u_e} \frac{du_e}{d\xi} \left(\frac{\rho_e}{\rho} - \left(\frac{\partial f}{\partial\eta} \right)^2 \right) = 2\xi \left(\frac{\partial f}{\partial\eta \partial\eta \partial\xi} - \frac{\partial f}{\partial\xi} \frac{\partial^2 f}{\partial\eta^2} \right)$$
(Y)

با توجه به معادلات ۱۱ و ۱۲، مشاهده می شود که متغیرهای f، f، f'، f معادله بنابراین، در کنار معادلات مومنتم و انرژی لازم است تا ۵ معادله کمکی تعریف شوند تا سیستم معادلات بسته شوند. معادلات کمکی با نوشتن بسط سری تیلور برای کمیتهای f، f'، f'، f'، g و g' به صورت زیر ایجاد می شوند:

$$-f_{j+1} + f_j + f_j' \,\delta\eta + f_{j'}' \frac{\delta\eta^2}{2} + f_{j''}' \frac{\delta\eta^3}{8} + f_{j+1}'' \frac{\delta\eta^3}{24} = 0 \quad (\mathcal{F})$$

$$-f'_{j+1} + f'_j + f''_j \delta\eta + f''_j \frac{\delta\eta^2}{3} + f''_{j+1} \frac{\delta\eta^2}{6} = 0$$
(1V)

$$-f''_{j+1} + f''_j + f''_j \frac{\delta\eta}{2} + f''_{j+1} \frac{\delta\eta}{2} = 0$$
(1A)

$$-g_{j+1} + g_j + g'_j \delta\eta + g''_j \frac{\delta\eta^2}{3} + g''_{j+1} \frac{\delta\eta^2}{6} = 0$$
(19)

$$-g'_{j+1} + g'_j + g''_j \frac{\delta\eta}{2} + g''_{j+1} \frac{\delta\eta}{2} = 0$$
 (Y•)

قبل از تحلیل دسته معادلات حاصل، ابتدا، لازم است که معادلات غیرخطی ۱۱ و ۱۲ خطیسازی شوند. در این تحقیق از روش نیوتن– رافسون برای خطیسازی این معادلات استفاده شده است. بعد از انجام خطیسازیها معادلات حاصل در هر مقطع ξ بهصورت کاملاً ضمنی تحلیل شده و اثرات مربوط به مقاطع قبلی به مورت کاملاً ضمنی تحلیل شده و اثرات مربوط به مقاطع قبلی متغیرهای جریان در هر نقطه j + j = j و به اطلاعات نقاط 1 + j = j = j بهخود می گیرد که هر بلوک آن شامل یک ماتریس ۲ x ۷ است. بدین ترتیب، الگوریتم حل در مکان شکل پیشرونده خواهد داشت.

در حل معادلات لایهمرزی با توجه به ماهیت غیرتشابهی معادلات مورد استفاده، لازم است که یک حل اولیه برای مقطع اول $(0 = \xi)$ وجود داشته باشد. در مسائل عملی تلاش میشود که نقطهٔ آغاز محاسبات جایی قرار داشته باشد که بتوان برای آن یک حل تشابهی بهدست آورد. این نقطه اغلب روی ناحیهٔ سکون قرار داشته و از حل هیمنز² به عنوان مقدار اولیه برای شروع محاسبات استفاده میشود. همچنین، با توجه به تغییرات کمی که پروفیلهای مربوط میشود. همچنین، با توجه به تغییرات کمی که پروفیلهای مربوط معاون میکند، برای حل جریان در هر مقطع از حل مقطع تا مقطع عنوان حدس اولیه استفاده میشود. این موضوع سبب میشود که شبکهٔ مورد استفاده نیز اغلب شامل ۷ تا ۱۰ نقطه بوده و تراکم نقاط شبکهٔ مورد استفاده نیز اغلب شامل ۷ تا ۱۰ نقطه بوده و تراکم نقاط شبکهٔ مورد استفاده نیز اغلب شامل ۷ تا ۱۰ نقطه بوده و تراکم نقاط شبکهٔ مورد استفاده نیز اغلب شامل ۷ تا ۱۰ نقطه بوده و تراکم نقاط شبکهٔ مورد استفاده نیز اغلب شامل ۷ تا ۱۰ نقطه بوده و تراکم نقاط مشخص کنندهٔ ضریب اصطکاک سطحی و شار حرارتی هستند با

$$\begin{split} & \left[Nf'' + f' \left((1+d_0)f_i + d_1f_{i-1} + d_2f_{i-2} \right) \right]_{j-1}^{\prime} \\ & + \beta \left[\left(\frac{\rho_e}{\rho_j} + \frac{\rho_e}{\rho_{j-1}} \right) \frac{\delta \eta}{2} + \left(\frac{\rho_e \rho'_j}{\rho_j^2} + \frac{\rho_e \rho'_{j-1}}{\rho_{j-1}^2} \right) \frac{\delta \eta^2}{12} \right] \\ & = (1+\beta+2d_0) \left[f'_j XP_1 + f''_j XP_2 + f'''_j XP_3 + f'''_{j-1} XP_4 \right] \\ & f'''_{j-1} XP_4 \\ & + \left[P'_j ZM_1 + P''_j ZM_2 + P'''_j ZM_3 + P'''_{j-1} ZM_4 \right] \\ & - 2 \left[f'_j ZP_1 + f''_j ZP_2 + f'''_j ZP_3 + f'''_{j-1} ZP_4 \right] \\ & \left[\left(\frac{N}{p_r} g' \right) + \frac{u_e^2}{H_e} \left(N \left(1 - \frac{1}{p_r} \right) f' f'' \right) \right]_{i=1}^j \end{split}$$

$$\begin{split} &\left[\left(\frac{p_{r}}{p_{r}}g\right) + \frac{1}{H_{e}}\left(N\left(1 - \frac{1}{p_{r}}\right)f\right)\right]_{j-1} \\ &+ \left[g\left((1 + d_{0})f_{i} + d_{1}f_{i-1} + d_{2}f_{i-2}\right)\right]_{j-1}^{j} \\ &= (1 + 2d_{0})\left[f'_{j}XP_{1} + f''_{j}XP_{2} + f'''_{j}XP_{3} + f'''_{j-1}XP_{4}\right]_{p_{j}=g_{j}} \\ &+ \left[f'_{j}ZP_{1} + f''_{j}ZP_{2} + f'''_{j}ZP_{3} + f'''_{j-1}ZP_{4}\right]_{p_{j}=g_{j}} \\ &+ \left[g_{j}ZP_{1} + g'_{j}ZP_{2} + g''_{j}ZP_{3} + g''_{j-1}ZP_{4}\right]_{p_{j}=f'_{i}} \end{split}$$

همانطورکه مشاهده می شود، برای متراکم کردن معادلات گسسته حاصل از انتگرال گیری ها از متغیرهای کمکی بسیاری استفاده شده است. در ادامه تعاریف مربوط به تک تک عبارتهای کمکی به کار رفته ارائه می شود. ابتدا برای عبارت XP داریم:

$$\begin{split} X \mathbf{P}_{1} &= \delta \eta \left(P_{j} - P'_{j} \frac{\delta \eta}{2} + P''_{j} \frac{\delta \eta^{2}}{8} + P'''_{j-1} \frac{\delta \eta^{2}}{24} \right) \\ X \mathbf{P}_{2} &= -\delta \eta^{2} \left(\frac{P_{j}}{2} - P'_{j} \frac{\delta \eta}{3} + P''_{j} \frac{11\delta \eta^{2}}{120} + P'''_{j-1} \frac{\delta \eta^{2}}{30} \right) \\ X \mathbf{P}_{3} &= \delta \eta^{3} \left(\frac{P_{j}}{8} - P'_{j} \frac{\delta \eta}{120} + P''_{j} \frac{11\delta \eta^{2}}{420} + P'''_{j-1} \frac{5\delta \eta^{2}}{504} \right) \\ X \mathbf{P}_{4} &= \delta \eta^{3} \left(\frac{P_{j}}{24} - P'_{j} \frac{\delta \eta}{30} + P''_{j} \frac{5\delta \eta^{2}}{504} + P'''_{j-1} \frac{\delta \eta^{2}}{252} \right) \end{split}$$
(17)

توجه شود که متغیر P در معادلهٔ مومنتم (رابطهٔ ۱۱) برابر f' بوده و مقدار آن در معادلهٔ انرژی (رابطهٔ ۱۲) برابر g است. در رابطه با عبارت ZP نیز خواهیم داشت:

$$\begin{split} ZP_{1} &= \delta\eta \left(YP_{1} - YP'_{2} \frac{\delta\eta}{2} + YP_{3} \frac{\delta\eta^{2}}{8} + YP_{4} \frac{\delta\eta^{2}}{24} \right) \\ ZP_{2} &= -\delta\eta^{2} \left(\frac{YP_{1}}{2} - YP_{2} \frac{\delta\eta}{3} + YP_{3} \frac{11\delta\eta^{2}}{120} + YP_{4} \frac{\delta\eta^{2}}{30} \right) \\ ZP_{3} &= \delta\eta^{3} \left(\frac{YP_{1}}{8} - YP_{2} \frac{\delta\eta}{120} + YP_{3} \frac{11\delta\eta^{2}}{420} + YP_{4} \frac{5\delta\eta^{2}}{504} \right) \\ ZP_{4} &= \delta\eta^{3} \left(\frac{YP_{1}}{24} - YP_{2} \frac{\delta\eta}{30} + YP_{3} \frac{5\delta\eta^{2}}{504} + YP_{4} \frac{\delta\eta^{2}}{252} \right) \end{split}$$
(14)

$$YP_{1} = d_{1}P_{i-1}^{j} + d_{2}P_{i-2}^{j}$$

$$YP_{2} = d_{1}P_{i-1}^{j} + d_{2}P_{i-2}^{j}$$

$$YP_{3} = d_{1}P_{i-1}^{j} + d_{2}P_{i-2}^{j}$$

$$YP_{4} = d_{1}P_{i-1}^{j-1} + d_{2}P_{i-2}^{j-1}$$
(10)

ضرایب d₀ d₁ و d₂ نیز بسته به اینکه از تقریب دو نقطهای یا سه نقطهای در جهت ξ استفاده شود، بهصورت زیر تعریف می شوند:

برای تقریب دو نقطهای:

$$d_0 = \frac{2}{\Delta_{i-1}^i} \qquad d_1 = -\frac{2}{\Delta_{i-1}^i} \qquad d_2 = 0$$
برای تقریب سه نقطهای:

$$d_0 = 2 \frac{\Delta_{i-1}^i + \Delta_{i-2}^i}{\Delta_{i-1}^i \Delta_{i-2}^i} \qquad d_1 = -2 \frac{\Delta_{i-2}^i}{\Delta_{i-1}^i \Delta_{i-2}^{i-1}} \qquad d_2 = 2 \frac{\Delta_{i-1}^i}{\Delta_{i-2}^i \Delta_{i-2}^{i-1}}$$

ارزیابی حل معادلات لایهمرزی و روابط تقریب مهندسی در گرمایش آیرودینامیکی ...

فصلنامهٔ علمی- پژوهشی علوم و فناوری فضایی / ۲۳۲ جلد ۶/ شمارهٔ ۳/ پاییز ۱۳۹۲

$$\operatorname{Re}_{\theta l} = \frac{0.664 (\int_0^{\xi} \rho^* \mu^* u_e h_\beta d\xi)^{\frac{1}{2}}}{\rho_e u_e h_\beta}$$
(Ya)

رابطهٔ ۲۱ برای ناحیهٔ سکون صادق نبوده و دارای خطای بالایی است بنابراین در این تحقیق نرخ انتقال حرارت در ناحیهٔ سکون با استفاده از رابطهٔ ۲۶ بهدست می آید [۱۱]:

$$q_w = 0.76 Pr^{-0.6} (\rho_e u_e)^{0.4} (\rho_w u_w)^{0.1} \sqrt{\left(\frac{du_e}{dx}\right)_s} (h_{aw} - h_w)$$
(75)

این رابطه توسط فای و ریدل برای حالت گاز کامل و بدون واکنش شیمیایی پیشنهاد شده است [۱۴]. در رابطهٔ ۲۶ مقدار گرادیان سرعت در نقطهٔ سکون از رابطهٔ ۲۷ تعیین می شود [۱۴]:

$$\left(\frac{du_e}{dx}\right)_s = \frac{1}{R} \sqrt{\frac{2(p_e - p_\infty)}{\rho_\infty}} \tag{YV}$$

که در آن R همان شعاع انحنای دماغه است.

حل غيرلزج

برای هر دو حلگر توسعهیافته به روش لایهمرزی و تقریب مهندسی در تحقیق حاضر، تعیین مقادیر اندازهٔ سرعت، فشار و دمای استاتیکی روی لبهٔ لایهمرزی حاصل از حل غیرلزج جریان به عنوان ورودی ضروری است. در تحقیق حاضر، از نرمافزار تجاری فلوئنت برای حل غیرلزج میدان جریان اطراف جسم مورد مطالعه استفاده شده است. در ادامه توضیحات مربوط به تنظیمات صورت گرفته در نرمافزار مذکور بیان میشود.

شبکهٔ مورد استفاده به صورت باسازمان بوده و استقلال حل از شبکهٔ محاسباتی روی نمودار متغیرهای خروجی در تمامی مسئلههای فصل بعد صورت گرفته است. برای حل میدان جریان نیز از حلگر چگالی مبنا بر پایهٔ روش گسسته سازی Roe به صورت ضمنی استفاده شده است. دقت شبیه سازیهای مکانی از مرتبهٔ دو (روش بالادست مرتبهٔ دو) بوده و از معادلهٔ حالت گاز ایده آل برای برقراری ارتباط بین میدان انرژی و مومنتم استفاده شده است. علاوه بر این، ظرفیت گرمایی در فشار ثابت برای هوا ثابت فرض شده است. به منظور اطمینان از همگرایی نتایج نیز علاوه بر کمتر بودن باقیمانده ها از معیار ⁵–10، انتگرال پارامترهای مورد استفاده در لبهٔ لایه مرزی نیز، از تکرار مستقل شده است.

نتايج

بهمنظور بررسی صحت و عملکرد الگوریتم ماتریس انتگرالی در تحلیل معادلات متقارن محوری لایهمرزی و روابط تقریبی

روابط تقريب مهندسي

استفاده از روابط تقریب مهندسی گرمایش آیرودینامیکی یکی از روشهای انعطاف پذیر و سریع در طراحی وسایل بازگشتی در سرعتهای ماورای صوت است. در این راستا روابط تقریبی مختلفی ارائه شده که در این بخش برای محاسبهٔ گرمایش آیرودینامیکی از معادلات انتگرالی زوبی استفاده شده است. این روابط برای جریان آرام و آشفته توسعه داده شده که در این مقاله از روابط جریان آرام استفاده می شود.

اساس رابطهٔ زوبی در تعیین شار حرارتی با استفاده از تعریف عدد استانتون بهصورت رابطهٔ ۲۱ است [۱۱]:

$$q_w = St \,\rho_e u_e (h_{aw} - h_w) \tag{71}$$

با استفاده از رابطهٔ اصلاح شدهٔ آنالوژی رینولدز عدد استانتون را میتوان توسط رابطهٔ ۲۲ به ضریب اصطکاک مرتبط کرد [۱۱]:

$$St = \frac{c_f}{2} (Pr)^{-k} \tag{YY}$$

در رابطهٔ ۲۲، Pr عدد پرانتل و پارامتر k، عددی ثابت است که برای جریان آرام ۰/۶ و برای جریان مغشوش ۰/۴ است. مقدار C_f نیز ضریب اصطکاک بوده که میتوان آن را از حل دقیق معادله بلازیوس و *h_{aw}* ۲۱ مومنتوم لایهمرزی محاسبه کرد. در رابطهٔ ۲۱ آنتالپی دیواره عایق است که از رابطهٔ ۲۳ محاسبه میشود:

$$h_{aw} = h_e + \frac{1}{2}Ru_e^2 \tag{(YT)}$$

که در این رابطه R ضریب بازیافت بوده و برای جریان آرام $R = pr^{\frac{1}{2}}$ انتخاب می شود. با تعریف ضخامت مومنتوم و ساده سازی در نهایت نرخ شار حرارتی وارد به سطح از رابطهٔ ۲۴ تعیین می شود [۱۱]:

$$q_{wl} = C_1 (Re_{\theta l})^{-m} (\frac{\rho^*}{\rho_e}) (\frac{\mu^*}{\mu_e})^m \rho_e u_e (h_{aw} - h_w) (Pr)^{-k}$$
(Yf)

این رابطه برای جریان آرام و آشفته صادق بوده و تنها ضرایب آن متفاوت است. در این رابطه برای درنظر گرفتن اثر تراکمپذیری از تعریف آنتالپی مرجع [۱۳] استفاده شده است تا بتوان از روابط و متغیرهای جریان تراکمانپذیر برای جریان تراکمپذیر استفاده کرد. ثابتهای مربوط به محاسبهٔ نرخ شار حرارتی جریان آرام برابر 20.2 = Ω . 6.0 = M و 1 = m انتخاب می شوند. همچنین عدد رینولدز بر مبنای ضخامت مومنتوم لایه مرزی در جریان آرام توسط رابطهٔ ۲۵ محاسبه می شود:

گرمایش آیرودینامیکی، نتایج حاصل از اعمال الگوریتمهای حاضر روی چند مسئلهٔ نمونه با دادههای موجود در مراجع معتبر مقایسه شدهاند. مسئلهٔ اول، بررسی گرمایش حول یک هندسهٔ مخروط سرپخ با زاویهٔ ۱۵ درجه در عدد ماخ ۱۰/۶ است که طولی معادل با ۰/۴۵ متر و دمای دیواره ثابت معادل ۳۰۰ کلوین دارد. سایر شرایط جریان در شکلها آورده شدهاند. در حل معادلات لایهمرزی که نیاز به تولید شبکهٔ محاسباتی وجود دارد؛ بیشترین مقدار η و اولین فاصلهٔ شبکه از دیواره، دو پارامتر اساسی در تعیین پایداری حل عددی و میزان دقت حل هستند. در مرجع [۱۵] حساسیت روش ماتریس انتگرالی به تعداد نقاط شبکه در راستای عمود بر جریان بررسی و نتیجه گرفته شدهاست که با تعداد حداقل ۹ نقطه درون لایهمرزی در هر گام می توان نتایج قابل قبولی در گرمایش آیرودینامیکی بهدست آورد. در واقع استفاده از الگوریتم ماتریس انتگرالی در حل معادلات لایهمرزی سبب شدهاست که با تراکم کم نقاط بتوان نتایج مناسبی را فراهم کرد. شکل (۱) یروفیل سرعت به همراه تعداد نقاط درون لایهمرزی در شبکهٔ محاسباتی را نشان میدهد. شایان ذکر است که تعداد شبکه در راستای جریان ۵۰۰ گام مکانی است. همان طور که بیان شد تخمین گرمایش آیرودینامیکی به روش تقریب مهندسی نیازی به تولید شبکه ندارد و روابط در هر گره محاسباتی روی سطح قابل استفاده است.

شکل ۱- پروفیل سرعت روی شبکهٔ محاسباتی کرهٔ مخروط ۱۵ درجه

یکی از مزیتهای حل معادلات لایهمرزی تعیین ضخامت و نحوهٔ رشد لایهمرزی است. از آنجاکه جهت حل معادلات لایهمرزی، دما، فشار و سرعت روی لبهٔ لایهمرزی بهعنوان شرطمرزی مورد نیاز است و این مقادیر از تحلیل جریان غیرلزج هندسه موردنظر و با استفاده از دادههای

روی سطح جسم تأمین میشود، از ضخامت لایهمرزی صرفنظر می-شود. در واقع برای تعیین دقیق مقادیر روی لبه لایهمرزی، جسمی که حل غیرلزج روی آن صورت میگیرد میبایست به مقدار ضخامت لایه-مرزی، ضخیم تر شود تا شرایط مرزی روی لبهٔ لایهمرزی معادلات دقیق تر شده و حل دقیق تری از معادلات لایهمرزی فراهم شود. با توجه به اینکه ضخامت لایهمرزی نسبت به ابعاد جسم بسیار کوچک است، درنظر نگرفتن آن خطای زیادی در محاسبات ایجاد نمی کند اما اطلاع از میزان ضخامت لایهمرزی میزان دقت نتایج بهدست آمده را روشن کند. شکل (۲) توزیع ضخامت لایهمرزی روی سطح مخروط ۱۵ درجه را نشان میدهد که بیانگر رشد آن در راستای طول بدنه است. مشاهده میشود که حداکثر ضخامت لایهمرزی در انتهای بدنه حدود ۳ میلیمتر بوده که در مقابل طول و شعاع نوک جسم ناچیز است.

شکل ۲- ضخامت لایهمرزی روی سطح بدنه مخروط ۱۵ درجه

بهمنظور بررسی گرمایش آیرودینامیکی روی سطح مخروط فوق مقایسهٔ توزیع شار حرارتی به روش تقریب مهندسی و روش حل معادلات لایهمرزی با دادههای تجربی [۱۶] در شکل (۳) آورده شدهاست. نتایج بهدست آمده نشان میدهند با اینکه در نواحی نزدیک به نقطهٔ سکون اختلافاتی بین دو روش وجود دارد، اما نتایج حاصل از هر دو روش تطابق خوبی با دادههای تجربی دارند. با توجه در این نمودار مشخص است که بهاستثنای نتایج مربوط به حل کامل معادلات ناویر – استوکس، سایر روشهای استفاده شده شار حرارتی را در انتهای مدل کمتر از دادههای تجربی محاسبه میکنند. دلیل این اختلاف ناشی از درنظرنگرفتن ضخامت جابهجایی و عدم اعمال اثرات مرتبط با لایهٔ آنتروپی در روشهای مورد استفاده است. اگرچه، اثرات لایهٔ آنتروپی

غالباً مربوط به نواحی نزدیک به شوک کمانی یعنی در نزدیکی دماغه مشهود هستند، اما خطایی که درنظرنگرفتن آن ایجاد می کند با توجه به نتایج موجود در تحقیق حاضر و مرجع [۱۶] تا پایین دست جریان امتداد می یابد. درنظر گرفتن تناوبی ضخامت جابه جایی در حل غیرلزج و اصلاح شرایط روی لبه لایه مرزی در حل معادلات لایه مرزی می تواند به اصلاح نتایج به خصوص در نواحی دور از دماغه که ضخامت لایه مرزی رشد می کند کمک کند [۱۶].

شکل ۳- مقایسهٔ توزیع شار حرارتی روی سطح بدنهٔ کره مخروط ۱۵ درجه

بهمنظور بررسی راندمان الگوریتمهای حاضر نتایج حاصل با حل لزج نرمافزار فلوئنت مقایسه شدهاند. شبکه مورد استفاده برای این حل بعد از انجام مطالعات مربوط به استقلال حل از شبکه محاسباتی انتخاب شده است. بنابراین، جهت انجام محاسبات از کمترین نقاط شبکه که توزیع شار حرارتی صحیحی روی دیواره

حاصل کند استفاده شده است (شکل ۳). در شکل (۴) شبکهبندی صورت گرفته برای حل فوق آورده شدهاست. شبکهٔ ایجاد شده برای این حل دارای تعداد ۱۸۰۰۰ المان است. به دلیل اهمیت فوق العادهٔ فاصلهٔ نقطهٔ اول شبکه در محاسبات مربوط به گرمایش، از نتایج کد لایه مرزی و محاسبهٔ ضخامت لایه مرزی استفاده شده و مناسب ترین شبکه برای حل لزج نرمافزار فلوئنت ایجاد شده است. در این شبکه، فاصلهٔ اولین نقطه از سطح معادل ۲/۱ ضخامت لایه مرزی هیمنز بوده و از ۸۰ نقطهٔ محاسباتی در راستای عمودی استفاده شده است. شایان ذکر است که شبکهٔ تولید شده برای فراهم کردن نقاط کافی شایان ذکر است که شبکهٔ تولید شده برای فراهم کردن نقاط کافی الگوریتمهای توسعه یافته، در جدول (۳) مقایسهٔ زمان محاسباتی با در لایهٔ با مشخصات القرائت و الگوریتمهای حاضر با استفاده از یک رایانه با مشخصات AGB برای این مسئله صورت گرفته است.

جدول ٣- مقایسهٔ زمان محاسباتی

زمان (دقيقه)	معادلات	نرمافزار /روش	رديف
۴۵	معادلات ناویر – استوکس	فلوئنت	١
١.	معادلات اويلر	فلوئنت	۲
۰/۲۵	لايەمرزى	لايەمرزى	٣
۰/۱۵	تقريبى	تقريبى	۴

مشاهده می شود که زمان محاسباتی برای این مسئله با استفاده از نرمافزار فلوئنت تقریباً ۴۵ دقیقه و با استفاده از حل معادلات لایهمرزی حدود ۲/۵ دقیقه و برای روش تقریبی معادل ۱۰ دقیقه است. بنابراین، زمان محاسباتی برای دو روش حاضر به همراه حل غیرلزج آنها حدود ۱۰ دقیقه می شود. با توجه به مقایسهٔ هزینههای محاسباتی و این حقیقت که اختلاف زمان محاسباتی در مسائل سهبعدی به مراتب تشدید می شود، می توان به اهمیت توسعهٔ الگوریتمهای فوق پی برد.

به منظور ارزیابی نتایج الگوریتم حاضر در تحلیل هندسه هایی با طول بیشتر، تحلیل جریان ماورای صوت حول یک مخروط سرپخ با زاویهٔ ۵ درجه با طولی معادل ۴۷ متر مورد بررسی قرار گرفته است. جریان آزاد دارای عدد ماخ ۱۵ بوده و دمای سطح جسم ۱۲۵۵ درجهٔ کلوین است. شار حرارتی روی سطح جسم با استفاده از دو روش حل معادلات لایه مرزی و روابط تقریبی در شکل (۵) با نتایج عددی مرجع [۱۷] که با روش عددی لایه شوک لزج (VSL) است، مقایسه شده است. مشاهده می شود که نتایج هر دو روش برهم منطبق بوده و روند مناسبی دارند. بررسی حاضر نشان می دهد که استفاده از روابط تقریبی در تخمین گرمایش آیرودینامیکی حول

اجسام متقارن محوری در جریان ماورای صوت در فاصلههای زیاد از نوک جسم قابل اعتماد است.

شکل ۵- مقایسهٔ توزیع شار حرارتی روی سطح بدنهٔ کره مخروط با زاویهٔ ۵

یکی از پارامترهایی که در طراحی اجسام پرنده در سرعتهای ماورایصوت بسیار حائز اهمیت است، مقدار و نحوهٔ توزیع ضریب اصطکاک پوستهای روی سطح جسم است. از آنجاکه استفاده از روابط تقریبی ۲۱ و ۲۶ تنها برای محاسبهٔ شار حرارتی روی سطح اجسام بازگشتی مورد استفاده قرار میگیرد، در شکل (۶) توزیع این پارامتر روی سطح هندسهٔ مخروط سرپخ حاصل از حل معادلات لایهمرزی آورده شدهاست. صحت نتایج مربوط به شارحرارتی با توجه به ارتباطی که از طریق آنالوژی رینولدز بین عدد ناسلت و ضریب اصطکاک پوستهای وجود دارد، بهنحوی صحت نتایج مربوط به c_1 را نیز به اثبات می رساند.

برای مطالعهٔ دقیق تر عملکرد کد توسعه داده شده در محاسبهٔ ضریب اصطکاک پوسته ای جریان ماورای صوت اطراف کرهٔ مخروط با ماخ ۱۹/۶ و زاویهٔ جانبی ۵ مورد ارزیابی قرار گرفته است. شعاع دماغه در این مسئله برابر ۲۰۳۸ متر بوده و دمای دیواره ۵۵۵ درجهٔ کلوین است [۱۸]. فشار و دمای جریان آزاد نیز به ترتیب برابر ۴۴۸۸ پاسکال و ۲۲۷ درجهٔ کلوین درنظر گرفته شده است. در این رابطه شکل (۷) توزیع ضریب اصطکاک پوسته ای حاصل از الگوریتم مورد استفاده را در مقایسه با نتایج اندرسن [۱۸] نمایش می دهد که تطابق خوبی دارد.

شکل ۷- مقایسهٔ توزیع ضریب اصطکاک پوسته ای روی سطح

به منظور بررسی قابلیت الگوریتمهای حاضر در تحلیل هندسه های پیچیده تر و با زوایای هندسی بالاتر، مسئلهٔ دیگری که مورد تحلیل قرارگرفته مدلی از کپسول مریخ پیمای بازگشتی در مأموریت ناسا با دماغهٔ سرپخ و زاویهٔ شیب ۷۰ درجه است. هندسهٔ کپسول فوق در شکل (۸) آورده شده است اما به دلیل اینکه معادلات لایه مرزی و روابط تقریبی پس از جدایش جریان از روی سطح حاکم بر رفتار سیال نیستند، لذا تنها قسمت جلو دماغه که تقریباً مهم ترین ناحیهٔ جسم از لحاظ بررسی گرمایش آیرودینامیکی است توسط نرمافزار حاضر مدل سازی شده است. در تحلیل ها دمای دیواره ثابت و برابر با ۳۰۰ کلوین درنظر گرفته شده است. مقایسهٔ توزیع شار حرارتی روی سطح بدنه حاصل از و روش تقریبی و حل معادلات لایه مرزی با داده های تجربی (۱۹] در شکل (۹) نشان داده شده است. در این مسئله نیز مشابه با مسائل قبلی، شبکهٔ به کار رفته برای حل معادلات لایه مرزی دارای ۹ گره در عرض لایه مرزی است. مشاهده می شود که حل

ارزیابی حل معادلات لایهمرزی و روابط تقریب مهندسی در گرمایش آیرودینامیکی ...

معادلات لایهمرزی و استفاده از الگوریتم ماتریس انتگرالی تنها با ۹ نقطه در شبکه محاسباتی نتایج مناسبی را فراهم میکند. شایان ذکر است که حل معادلات لایهمرزی شدیداً وابسته به شرایط مرزی روی لبهٔ لایه مرزی است که از حل غیرلزج جریان فراهم می شود. از آنجاکه هندسهٔ کپسول در این مسئله دارای ناحيهٔ سكون بزرگی است، فراهم كردن نتايج غيرلزج دقيق و هموار در این ناحیه با استفاده از حلگرهای غیرلزج دشوار بوده و هر خطایی در آنها باعث بروز خطا در نتایج حل معادلات لایهمرزی می شود. همان طور که بیان شد رابطهٔ ۲۱ در تخمین شار حرارتی در ناحیهٔ سکون قابل استفاده نیست. این مسئله به-وضوح در شکل (۹) مشاهده می شود. در واقع روابط تقریب مهندسی زوبی با فرض نازک بودن لایهٔ شوک بهدست آمدهاست كه در هندسهٔ فوق ضخامت لايه شوك با افزايش زاويهٔ هندسی، بیشترشده و باعث ایجاد خطا در نتایج می شود. ازاین رو برای اصلاح نتایج در این ناحیه از رابطه ۲۶ استفاده شده که مخصوص ناحیهٔ سکون توسعه داده شدهاست و مشاهده می شود که با استفاده از این رابطه در نقطه سکون نتایج تطابق مناسبی با دادههای تجربی پیدا میکنند. نکتهٔ حائز اهمیت سرعت تحلیلگر حاضر چه به روش حل معادلات لایهمرزی و چه به روش تقریبی است که این مسئله در هندسههای سهبعدی بیشتر مشهود است.

شکل ۸- هندسهٔ کپسول کره- مخروط با زاویهٔ ۷۰ درجه

شکل ۹– مقایسه توزیع شار حرارتی روی سطح بدنه کپسول

در شکل (۱۰) ضریب اصطکاک پوستهای روی سطح جسم حاصل از حل معادلات لایهمرزی آورده شدهاست. همانطورکه بیان شد نتایج بهدست آمده برای ضریب اصطکاک پوستهای روی سطح جسم بهدلیل انطباق خوب شارحرارتی بهدست آمده روی جسم با دادههای تجربی و ارتباط بین عدد ناسلت و ضریب اصطکاک پوستهای از طریق آنالوژی رینولدز قابل اعتماد است.

شکل ۱۰ – مقایسه توزیع ضریب اصطکاک پوسته ای روی سطح بدنه کپسول

نتيجه گيري

در تحقیق حاضر، گرمایش آیرودینامیکی جریان حول اجسام ماورای صوت متقارن محوری به دو روش حل عددی معادلات Flat Plate," *International Journal of Mechanical Engineering Education*, Vol. 32, Issue 4, 2004, pp. 316-344.

- [6] Dejarnette, F. R., Hamilton, A. H., Weilmuenster K. J. and Cheatwood F. M., "A Review of Some Approximate Methods Used in Aerodynamic Heating Analysis," *Journal of Thermo physics*, Vol. 1, No. 1 1978, pp. 5-12.
- [7] Dejarnette, F. R and Hamilton, H. H., "Inviscid Surface Streamlines and Heat Transfer on Shuttle-Type Configurations," *Journal of Spacecraft*, Vol. 10, No. 5 , 1973, pp.314-321.
- [8] Riley, C. J. and Dearnette, F. R, "Engineering Aerodynamic Heating Method for Hypersonic Flow," *Journal of Spacecraft and Rockets*, Vol. 29, No. 3, 1992, pp.327-339.
- [9] Shimshi, J. P. and Walberg, G. D., "Aerodynamic Heating to Spherically Blunted Cones at Angle of Attack," *Journal of Spacecraft and Rockets*, Vol. 32, No 33, 1995, pp. 559-561.
- [10] Carlson, H. A., "Aerothermodynamics Analyses of Hypersonic Blunt Body Flows," *Journal of Spacecraft* and Rocket, Vol. 36, No. 6, 1999, pp. 912-915.
- [11] Zoby, E. V., Moss, J. N. and Sutton, K., "Approximate Convecting Heating Equations for Hypersonic Flows," *Journal of Spacecraft*, Vol.18, No.1, 1981, pp 64-70.
- [12] Anderson, J. D. Hypersonic and High Temperature Gas Dynamics, NewYork: McGraw-Hill Book Company, 1989.
- [13] Eckert, E. R. G., "Engineering Relations for Friction and Heat Transfer to Surfaces in High Velocity Flow," *Journal of the Aeronautical Sciences*, Vol. 22, No. 8, 1955, pp. 585-587.
- [14] Fay, J. A. and Riddle, F. R., "Theory of Stagnation Point Heat Transfer in Dissociated Air," *Journal of the Aerospace Sciences*, Vol. 25, No.2, 1958, pp. 73-85.
- [15] Kamali Moghadam, R. and Salimi, M. R. "Hypersonic Flow Solution around the Axisymmetric Reentry Vehicles Using Laminar Boundary Layer Equations by Integral Matrix Method," *the first Aero-Hydro Conference*, Iran, 2012 (In Persian).
- 16] Cleary, J. W., "Effects of Angle of Attack and Bluntness on Laminar Heating- Rate Distributions of Angle 15 Cone at a Mach Number of 10.6," NASA Technical Note, TN D-5450, October 1969.
- [17] Cheatwood, F. and Dejarnet, F. R., "Approximate Viscous Shock Layer Technique for Calculating Hypersonic Flows about Blunt-Nosed Bodies," *Journal of Spacecraft and Rockets*, Vol. 31, No. 4, 1994, pp. 621-629.
- [18] Anderson, E. C., Lewis, H., "Laminar or Turbulent Boundary-Layer Flows of Perfect Gases or Reacting Gas Mixtures in Chemical Equilibrium," NASA CR-1893, 1971.
- [19] Hollis, B. R. and Perkins J. N., "Comparison of Experimental and Computational Aerothermodynamics of a 70-deg Sphere-Cone", AIAA 96-1867, 1996.

لایهمرزی آرام و روش تقریب مهندسی مورد بررسی قرار گرفته است. استفاده از روش ماتریس انتگرالی در حل معادلات لایهمرزی سبب می شود که با تراکم کم تعداد شبکه در عرض لایه مرزی جریان بتوان نتایج مناسبی را فراهم کرد که این مسئله هزینهٔ محاسباتی را بهشدت كاهش مىدهد. بەمنظور اعتباردهى الگوريتمهاي توسعەيافته، جريان ماورای صوت حول سه هندسهٔ مخروط سریخ با زوایای هندسی متفاوت و در شرایط مختلف مورد تحلیل قرارگرفته است. نتایج نشان میدهند که روش های به کار رفته دارای دقت مناسب در تحلیل گرمایش آیرودینامیکی اجسام متقارن محوری بوده و دارای سرعت بالا در راستای طراحی آیرودینامیکی اجسام بازگشتی هستند. استفاده از الگوریتم ماتریس انتگرالی در حل معادلات لایهمرزی باعث شده که بتوان با تعداد نقاط کمتری در عرض لایهمرزی نسبت به سایر روشهای عددی نتایج را استخراج کرد که این موضوع سرعت حلگر لايهمرزي را بهشدت افزايش ميدهد. همچنين انعطاف پذيري بالاي روش تقریب مهندسی در تخمین گرمایش آیرودینامیکی اجسام بازگشتی به دلیل عدم استفادهٔ آنها از حل عددی، این حلگر را برای طراحی مناسب میسازد. البته استفاده از رابطهٔ تقریب مهندسی زوبی در ناحیهٔ سکون محدودیت پیدا کرده و تخمین شار حرارتی را دچار خطا می کند که این موضوع با استفاده از رابطهٔ تقریبی فای-ریدل که برای نقطهٔ سکون توسعه داده شده قابل حل است.

مراجع

- Bartlett, E. P. and Kendall, R. M., "Nonsimilar Solution of the Multicomponent Laminar Boundary Layer by an Integral Matrix Method," NASA CR-1062, Part I, 1967.
- [2] Anderson, L. W. and Kendall, R. M., "A Nonsimilar Solution for Multicomponent Reacting Laminar and Turbulent Boundary Layer Flows Including Transverse Curvature," AFWL TR-69-106, 1970.
- [3] Hamilton, H. H., Millman, D. R. and Greendyke, R. B., "Finite-Difference Solution for Laminar or Turbulent Boundary Layer Flow over Axisymmetric Bodies with Ideal Gas, CF4, or Equilibrium Air Chemistry," NASA CR-3271, 1992.
- [4] Catherall, D. and Mangler, K.W., "The Integration of the Two-Dimensional Laminar Boundary-Layer Equations Past the Point of Vanishing Skin Friction," *Journal of Fluid Mechanics*, Vol. 26, Issue 01, 1966, pp.163-182.
- [5] Lewins, J. D. "Comparative Solutions to the Integral-Approximate Thermal Boundary Layer Equations for a